

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Νόμισε ότι ερχόταν προς αυτόν (ένας) άνθρωπος πελώριου αναστήματος και βρώμικου προσώπου, όμοιος, με τη μορφή νεκρού. Μόλις τον κοίταξε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του. Εκείνος απάντησε ότι ήταν ο Πλούτωνας.

.....
Στη διάρκεια του Λατινικού πολέμου ο ύπατος Τίτος Μάνλιος καταγόμενος από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Όταν κάποτε έφυγε από το στρατόπεδο διέταξε όλοι να απέχουν από τη μάχη. Αλλά λίγο αργότερα ο γιος του πέρασε έφιππος μπροστά από το στρατόπεδο των εχθρών και προκλήθηκε σε μάχη από τον αρχηγό των εχθρών με αυτά τα λόγια.

.....
Δεν σου πέρασε η οργή όταν περνούσες τα σύνορα της πατρίδας σου; Παρόλο που είχες φτάσει με εχθρική και απειλητική διάθεση γιατί, όταν είδες τη Ρώμη, δεν πέρασε αυτή η ιδέα από το μυαλό σου: «Μέσα σ εκείνα τα τείχη βρίσκονται το σπίτι μου και οι θεοί μου, η μητέρα, η σύζυγος και τα παιδιά μου;». Αν όμως εγώ δε σε γεννούσα η Ρώμη δε θα πολιορκούνταν. Αν δεν είχα γιο, θα πέθαινα ελεύθερη σε ελεύθερη πατρίδα. Εγώ τίποτα πια δεν μπορώ να πάθω κι ούτε θα είμαι για πολύ ακόμα πάρα πολύ δυστυχισμένη· αυτούς όμως, αν συνεχίσεις, τους περιμένει ή πρόωρος θάνατος ή μακρόχρονη σκλαβιά.

B1. ingenter
facies
simillimo
quae
exercitus
proeliis
minaciore
illud
penatium
nulli rei
diutius
miser
hac
morte
servitutis

B2. α) existimem

veniendo
aspice
concupient
praeesse
abisset
abstenturam
habebuntur
passuram esse
possitis

B2. β) ingrediamur
ingrederemur
ingressuri simus
ingressi simus
ingressi essemus

Γ1. α) magnitudinis= γενική της ιδιότητας στο **hominem**
consul= ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός παράθεση στο **T. Manlius**
aliquando= επιρρηματικός προσδιορισμός χρόνου στο **abiret**
animo= αφαιρετική οργανική που εκφράζει τον τρόπο στο **perveneras**
miserrima= κατηγορούμενο στο ego από το **futura sum**.

Γ1. β) se= υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου **esse**. Βρίσκεται σε πτώση αιτιατική. Πρόκειται για λατινισμό του ειδικού απαρεμφάτου. Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου δηλώνεται πάντα σε πτώση αιτιατική και ποτέ δεν παραλείπεται
Ego= υποκείμενο του ρήματος **possum** και του τελικού απαρεμφάτου **pati**. Πρόκειται για ταυτοπροσωπία, γι' αυτό το υποκείμενο βρίσκεται σε πτώση ονομαστική.

Γ1. γ) Dux hostium filium his verbis proelio lacessivit.

Γ1. δ) qui natus erat
dum ingrederis - re

Γ2. α) Υπόθεση: **si pergis** (οριστική ενεστώτα)
Απόδοση: **at contra hos aut immatura mors aut longa servitus manet** (οριστική ενεστώτα)
Πρόκειται για το 1^ο είδος: Ανοιχτή υπόθεση στο παρόν
Υπόθεση: **si perrexisses** (υποτακτική υπερσυντελικού)
Απόδοση: **mansisset** (υποτακτική υπερσυντελικού)
Πρόκειται για το 2^ο είδος: Το αντίθετο του πραγματικού στο παρελθόν
Υπόθεση: **si pergas** (υποτακτική ενεστώτα)

Απόδοση: **maneāt** (υποτακτική ενεστώτα)

Πρόκειται για το 3^ο είδος.

Υπόθεση: Πιθανή δυνατή στο παρόν – μέλλον.

Γ2. β) Filium non habens libera in libera patria mortua essem.

Η υποθετική μετοχή είναι συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος **ego**, γι' αυτό και τίθεται σε πτώση ονομαστική.

Γ2. γ. Quem simul aspexit Cassius: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο **simul** και εκφέρεται με οριστική, γιατί μας ενδιαφέρει από χρονική άποψη, χρόνου παρακειμένου γιατί δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν. Η αναφορική αντωνυμία **quem** που ισοδυναμεί με **eum** προτάσσεται.

cum aliquando castris abiret: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση που εισάγεται με τον ιστορικό ή διηγηματικό **cum** γιατί υπογραμμίζεται η βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια πρόταση, σχέση αιτίου-αιτιατού. Εκφέρεται με υποτακτική γιατί είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου. Χρόνου παρατατικού (**abiret**), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (**edixit**) και εκφράζει το σύγχρονο στο παρελθόν.

ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΕ Ο ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΤΟΜΕΑΣ ΤΩΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

«ΟΜΟΚΕΝΤΡΟ» ΚΑΙ «ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ» ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΑΝΙΩΤΗ Ν. – ΧΑΤΖΗΤΣΟΜΠΙΑΝΗ Μ.

www.floropoulos.gr